

عنوان مقاله:

بررسی روش دلفین درمانی در بهبود تماس چشمی در کودکان با اختلال طیف اوتیسم

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی نوآوری های اخیر در روانشناسی، مشاوره و علوم رفتاری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

آریتا صیامی - کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی

علی اکبر ارجمندنیا - عضو هیئت علمی و استادیار دانشگاه تهران

مسعود غلامعلی لواسانی - عضو هیئت علمی و استادیار دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: هدف از پژوهش حاضر بررسی تاثیر روش دلفین درمانی بر بهبود تماس چشمی کودکان مبتلا به اختلالات طیف اوتیسم می باشد. ابزار روشها: روش پژوهش آزمایشی از نوع روش تک آزمودنی طرح برگشتی ABA بود که هدف از آن آزمودن روشهای تازه و برقراری روابط قانونمند علمی است. جامعه مورد نظر شامل سه کودک پسر مبتلا به یکی از اختلالات طیف اوتیسم در جزیره کیش و روش نمونه گیری به علت تعداد کم این کودکان در این جامعه روش نمونه گیری در دسترس بود. در این مطالعه از پرسشنامه واینلند و هوشبهر اوتیسم و همچنین پرسشنامه های سیاهه رفتاری کودکان قبل و بعد از پایان طرح که توسط والدینو مربی تکمیل گردید و فرم مشاهده آزمودنی استفاده شد. کودکان طی این تحقیق 15 جلسه هر روز به مدت دو ساعت در پارک دلفینها تحت آموزش و 15 الی 30 دقیقه شنا با دلفین داشتند. همه ی جلسات ضبط و در نهایت با رسم نمودار و روش مشاهده و آنالیز چشمی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: در جداول بدست آمده بهبود تماس چشمی طی جلسات سیر صعودی داشته و پایداری آن بعد از 6 ماه تایید شد که این موضوع می تواند به سبب تاثیر متغیر مستقل باشد. نتیجه گیری: دلفین درمانی می تواند مکمل درمانی خوبی برای کودکان با اختلال طیف اوتیسم باشند و بر درمانهای دیگر اوتیسم جهت بهبود سرعت بیشتری بخشد. اگرچه باید اذعان داشت بنا بر شدت مشکل گاهی برخی از این کودکان نیاز به درمان گسترده ای حتی برای سالها دارند تا رفتارشان بهبود یابد. کلید واژه: اختلال طیف اوتیسم، دلفین، تماس چشمی.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/670099>

